

Téma měsíce

VÁNOCE

Staré vánoční tradice a novodobé zvyklosti

Z obsahu

str. 2

Informace

KAM NA ÚŘAD

Od 23. listopadu 2005 platí nová adresář Úřadu MČ Praha 2

str. 5 a 6

Školství

ZŠ V PRAZE 2

Představujeme základní školy zřizované městskou částí

str. 4 a 7

Řeka života

Vážení čtenáři, právě se vám dostává do rukou poslední číslo, vycházející v tomto roce. Blížíme se do finále a jako každoročně v tuto dobu začínáme být nervózní, co zase nestihneme udělat, co ale stihnout musíme, protože... Ostatně, jako každoročně.

Slovo úvodem

Nemá asi smysl si říkat, že tentokrát to bude úplně jiné. Nebude. Jsou mezi námi určité výjimky, ale těch je opravdu hodně málo. Osobně patřím k té většině, co má v tuto dobu velká předsevzetí, a stále zkouším, co všechno vydržím.

Pojďme se spolu jenom na chvíli zastavit, zavřít oči a vzpomínat, co všechno jsme za uplynulé měsíce prožili v rodině, v zaměstnání a třeba i v Praze 2. Myslíte, že ta moje myšlenka je sentimentální? Možná, záleží asi na věku každého.

Uvědomuji si, že postupem času si stále více vážím chvil, které mohu prožít se svými nejbližšími, přáteli, spolupracovníky. Sdílím s nimi možná intenzivněji než dříve jejich radosti, úspěchy i nezdary a pohry. Představuji si, že náš život se odehrává v toku řeky, která má svůj pramen, svůj délkou toku v řečišti, jež nás překvapuje svou rozmá-

ností a ve výsledku dovede všechnu vodu do moře, kde všechny vody našich osobních životních řek končí.

Každý z nás v té vodě pluje, jak mu jeho schopnosti dovolí, setkává se na této cestě s přáteli nebo také s lidmi, se kterými si nemá co říci, s nástrahami, radostmi, s pomocí druhých nebo s nezajmem okolí. Ano, život na této planetě je již takový. Stále se snažíme ho zdokonalovat, měnit silou, která je nám dána a která spolu s námi končí při ústí řeky našeho života do moře.

Vzpomeňme si v této chvíli na vše, co jsme v tomto roce prožili, s kým jsme se setkali, s kým se již nikdy nesetkáme, zda náhodou bychom neměli někomu zatelefonoval, protože je třeba sám a čeká na náš telefon. Opět sentiment? Možná, ale nestydím se za něj. Proč? Protože tento měsíc ve své podstatě není o hoře dárků, o kopcích jídla, o špinavém nádobí, ale o radosti ze života, o sounáležitosti nás navzájem, o naději v budoucnost, protože i my jsme součástí oné budoucnosti. Bude záležet jen na nás, jak se budeme ve společné řece života k sobě navzájem chovat, zda se budeme respektovat, zda naším krédem nebude nezajem nebo sobeckost. Možná, že v příštím roce to bude zvláště důležité.

A nyní asi již dost snění, otevřeme spolu opět oči. Ano, je to hrozné, asi to vážně všechno nestihnou. No a co, stejně se všichni sejdem v moři...

Ale vážně, zkusme to, alespoň pro jednou, slíbme si, že budeme na konci tohoto měsíce trochu zasnění, určitě nám bude lépe a naše okolí se bude radovat spolu s námi.

Ing. Monika Turmovská,
radní (KDU – ČSL)

V BARVÁCH PODZIMU: Historický vinohrad v Havlíčkových sadech je jen torzem toho, co kdysi dalo jméno Královským Vinohradům. Hrozny ale rodí tak dobré, že víno z nich v posledních letech oceňují i na vinařských soutěžích v bratislavské Rači. Dozlatova zbarvený vinohrad rozhodně Grébovce na půvabu přidává, i když těžko říct, které barvy jí sluší nejvíce. Již brzy budeme moci ocenit bílou garderóbu. Text: len, foto: šid

Úřad městské části Praha 2 se opět vrátil na náměstí Míru 20

Po rozsáhlé rekonstrukci, trvající od března 2004, otevřel ve středu 23. listopadu své brány veřejnosti objekt úřadu městské části na náměstí Míru. V polovině listopadu se z náhradních pracovišť na Karlově náměstí 8, v Žitné 51 a v Korunní 15 přestěhovali všichni zaměstnanci na staronovou adresu nám. Míru 20 a Jugoslávská 20 a 22. Pouze odbor státní sociální podpory působí i nadále ve Štěpánské 1, a to až do doby, než bude rozhodnuto o jeho zakotvení v systému státní správy.

V den, kdy úřad opět začal fungovat pro veřejnost, přivítal krátce po 8. hodině starosta Michal Basch prvňáky a jejich rodiče. Všichni od něj dostali knihu o Praze 2 s věnováním a orientační mapku úřadu.

S prohlídkou zrenovovaných i nově dostavěných prostor není třeba čekat až na některý ze dnů, kdy si na úřad půjdete vyřizovat své záležitosti. Příležitost posoudit, jak stavební ruch za zdmi vystěhované budovy pozměnil její tvář, se nabízí v sobotu 10. prosince: Den otevřených dveří se koná od 9:00 do 13:00.

Abychom vám usnadnili orientaci při návštěvě úřadu, přinášíme v tomto čísle podrobný seznam umístění jednotlivých pracovišť spolu s kontakty na jednotlivé pracovníky státní správy a představitele samosprávy (viz

str. 5 a 6). Věříme, že se v modernizované budově radnice budou všichni její návštěvníci cítit příjemně a že v důstojném prostředí snadno a rychle naleznou vždy přesně to, co potřebují. len

Úplně prvním zástupcem veřejnosti, který vstoupil do zrekonstruované budovy, byla paní Jarmila Pazlarová; přišla si sem vyřídít nové doklady, protože o ně byla okradena v tramvaji na známé trase Karlovo náměstí – náměstí I. P. Pavlova. Foto: len

NÁVŠTĚVNÍ HODINY PRO VEŘEJNOST
PLATNÉ OD STŘEDY 23. 11. 2005

Informační kancelář
tel.: 236 044 246, fax: 222 510 138
e-mail: podatelna@p2.mepnet.cz,
infocentrum@p2.mepnet.cz
Elektronická podatelna: posta@p2.mepnet.cz
Po, St 8:00 – 17:30
Út, Čt 7:30 – 16:00
Pá 7:30 – 13:30

Živnostenský odbor, oddělení registrací
Po, St 8:00 – 12:00 13:00 – 17:30
Út, Čt 7:30 – 12:00 13:00 – 16:00

Osobní doklady (občanské průkazy, cestovní pasy) a evidence obyvatel, ověřování
Po, St 8:00 – 17:30
Út, Čt 7:30 – 16:00
Pá 7:30 – 13:00

Ostatní pracoviště úřadu
Po, St 8:00 – 12:00 13:00 – 17:30
Poštovní adresa: náměstí Míru 20, 120 39 Praha 2
Spojovatelka: 236 044 111

TÉMA MĚSÍCE: Je v Praze 2 dost uměleckých galerií?

Vážení čtenáři, v lednovém čísle Novin Prahy 2 se zaměříme na síť galerií v naší městské části. Pokud návštěva galerie patří k Vaším oblíbeným aktivitám, nabídneme několik námětů k zamyšlení:

- Je podle Vás v Praze 2 uměleckých galerií dostatek, nebo by takových zařízení mělo být podstatně víc?
- Vyhovuje Vám zaměření stávajících galerií, nebo postrádáte nějaký specifický druh expozic?
- Sledujete dění v galeriích a navštěvujete nové otevřené výstavy, nebo se do galerie podíváte víceméně náhodně?
- Odkud se o pořádání aktivit v této oblasti nejčastěji dozvídáte?
- Na které galerie může být Praha 2 pyšná?
- Kam byste pozvali návštěvu ze zahraničí, kdybyste pro ni měli vybrat jedinou galerii v Praze 2? Píšte nám své názory na tuto problematiku na e-mail: noviny2.mepnet.cz nebo na adresu: ÚMČ Praha 2, redakce, nám. Míru 20, 120 39 Praha 2, a to nejpozději do 21. 12. 2005. Zároveň nabídneme všem galeristům – majitelům nebo provozovatelům uměleckých galerií v Praze 2 – možnost prezentovat v lednovém čísle své aktivity. Pokud nám chcete napsat něco o své galerii, případně alespoň zaslat svoje kontaktní údaje, pište na uvedené adresy nejpozději do data uzávěrky.

Od studie k úspěšnému završení díla aneb Historie rekonstrukce vinohradské radnice (II.)

V těchto dnech již někteří z obyvatel Prahy 2 možná navštívili nově zrekonstruovanou budovu radnice na náměstí Míru, fungující pro veřejnost od středy 23. listopadu. Mohli tak posoudit výsledek půldruhého roku trvajících prací, které prováděla firma Metrostav, a. s. podle projektu akademického architekta Jiřího Javůrka (společnost SGL Projekt, s. r. o.). Přinášíme další část rozhovoru s architektem Javůrkem.

Budova úřadu městské části vypadá po rekonstrukci reprezentativně. Jak je ale uzpůsobena těm, kteří ji budou navštěvovat kvůli vyřizování svých záležitostí?

Výhledově asi všichni ocení služby, které úřad poskytuje, protože úřad má být především služba občanům. Při vývoji projektu jsme zastupitelům neustále zdůrazňovali: „Nestavte si to pro sebe, je to dům pro občany. A ti by měli mít pocit, že si z daní platí dobrou a výsostně kultivovanou službu.“ Protože když člověk přijde na úřad a nemá si ani kam položit tašku, kabát, nemá kde počkat, stojí za dveřmi, je to nedůstojné, deprimující a samotný úřední výkon se stává traumatem. Vynalozili jsme tedy veškeré

síly, abychom připravili lidem důstojné prostředí pro poskytování služeb. Jaká potom výsledná služba bude, to už je na úřednících, na vedení úřadu. My jsme při prosazování vize projektu a některých zásadů do něj zohledňovali zcela zásadně hledisko občana.

Co konkrétně má přispět ke zvýšení komfortu?

Jednoznačně skutečnost, že když vstoupíte dovnitř, je zde hala. V ní je poskytována naprosto přehledná služba o tom, co v objektu najdete, můžete se ledacos dozvědět, vyvednout si potřebné formuláře a nemusíte se případně ani pouštět dál do budovy. Je zde recepce, podatelna, informační pult, kde dostáváte prvotní informace. Záměr je takový, aby lidé nemuseli pokračovat dál do úřadu, když jim lze hodně nabídnout již v přízemí. Mohou zde počkat, sednout si, seznámit se s novinkami, s tím, co právě městská část zajišťuje, co se chystá apod.

Dalším důležitým momentem je přehledné rozdělení odborů po patrech – jednak aby spolu mohly navzájem komunikovat, ale zejména proto, aby nejvíc navštěvovaná pracoviště byla v nejpřístupnějších místech, aby by-

la hned na očích. Potom zde jsou dva komunikační uzly, odkud se dostáváte do všech pozic objektu – jeden hlavní, centrální se dvě-

ma výtahy a s hlavním schodištěm, a pak vedlejší, ústící do Jugoslávské ulice. Budova má skvěle řešený orientační systém. Tam,

kam chodí velké množství lidí, byl zaveden vyzvolávací systém – vezmete si lístek a nemusíte sedět za dveřmi. Myslím, že hlavní prioritou bylo dosáhnout toho, aby měli lidé dobrý pocit z kontaktu s úřadem. A mnohdy jsme toto hledisko nadřadili nad některé aspekty, které mohly být řešeny i jinak. S tím souvisí např. i umístění svítelných novin na fasádě – chtěli jsme dosáhnout určitého propojení úřadu s ulicí. Záměrem bylo zavést „informační službu“ pro občany.

Museli jste také nějak vyřešit zasedací sál, ten původní byl v sousední škole...

Od počátku jsme měli vizi, že by zasedací sál měl být někde nahoře, na přehledném místě, odkud je vidět na městskou část. A také jsme nemohli uvnitř budovy najít dostatečně velký prostor, který by nám pak najednou nezačal vadit. První představa byla umístit sál nahoru na nárožní budovu. Pak jsme ho začlenili do objektu v Jugoslávské, do půdního prostoru, který jsme pod střechem rozšířili směrem do dvorany; tam vznikla terasa s nádherným výhledem na střechy. Z Jugoslávské ulice přitom vůbec není vidět, že by se tam něco dostavovalo.

Text a foto: len